

ISTORIJŲ PRADŽIA

Mažas peliukas, vardu Tukas, gimė karštą vasaros dieną viename mažame miestelyje. Kai atėjo laikas iškelti kartu su savo broliais ir sesėmis ir pamatyti didelį pasaulį, jis nusprendė niekur nevykti, o apsigyventi šio miestelio mokykloje.

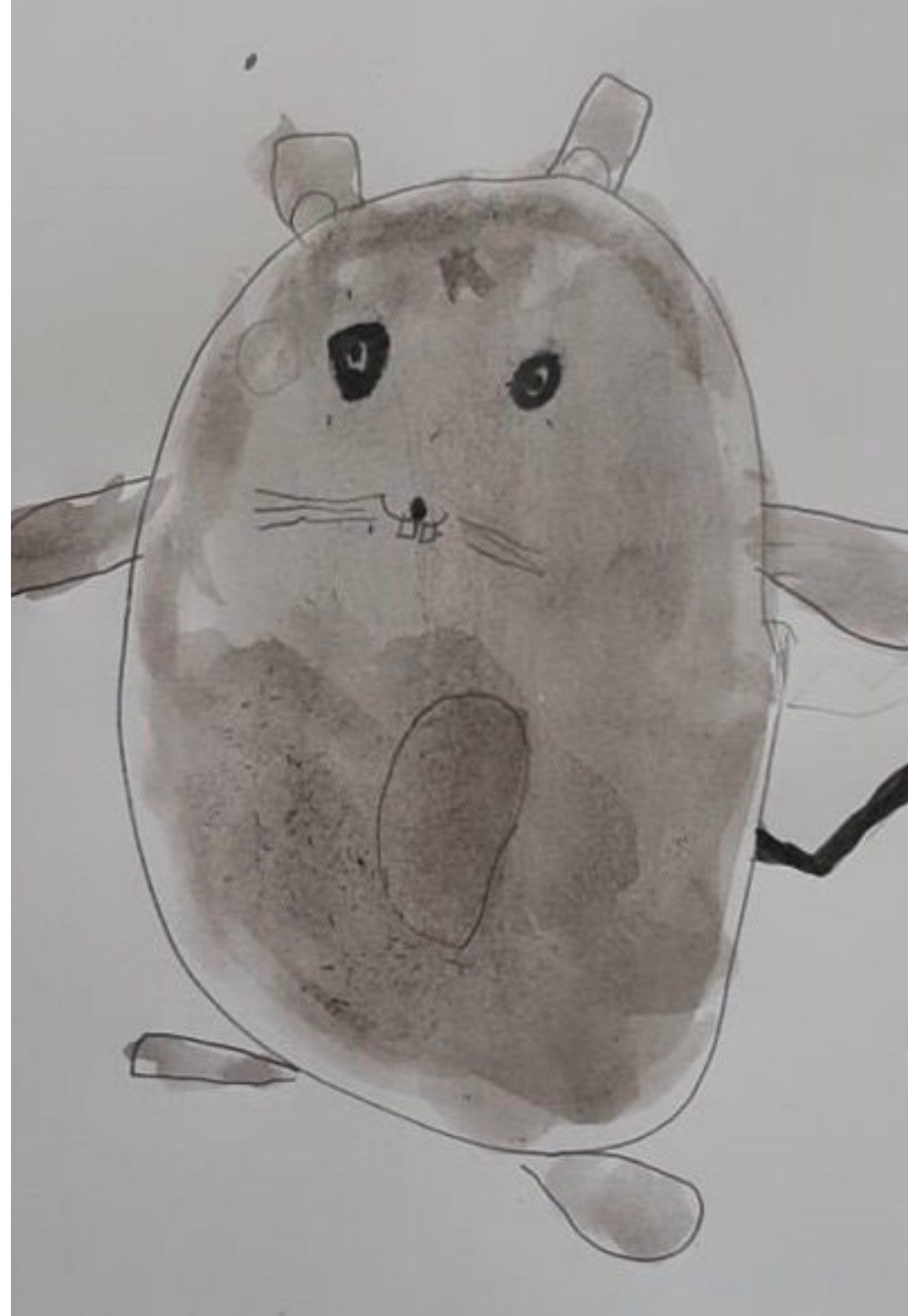
- Mokykloje?, - stebėjosi broliai - Ten taip triukšminga!

- Tu nebijai išdykusių vaikų? - aikčiojo sesės.

Tik mama ir tėtis priėmė šią žinią ramiai.

- Jis pakankamai didelis, kad priimti šį sprendimą, - pasakė visai šeimynai tėtis.

- Pelėms reikia bijoti katinų, o ne vaikų,- pritarė jam Mama.

Ir Tukas, atsisveikinęs su savo gausia šeimyna, tapo mūsų mokyklos peliuku. Kai jis čia apsigyveno, mokykloje vyko remontas. Žmonės intensyviai ruošėsi mokslo metams. Dažė grindis, įrenginėjo naujus laiptus, ir kas labiausiai džiugino – ruošėsi naujos valgyklos atidarymui. Peliukui buvo smagu šiame dideliame pastate, tarp suolų ir dėžių su priemonėmis, tarp kreidos gabalėlių ir knygų, kurias galima buvo ne tik vartyti, bet ir kramtyti. Kadangi peliukas buvo labai smalsus ir drąsus, jis greitai susipažino su visu pastatu ir išsirinko sau vietelę klasėje, kurioje mokėsi patys mažiausi vaikai. Šioje klasėje buvo daug žaislų, spalvingų kaladėlių ir išdykusių kamuolių ir net gi didelis šviečiantis gaublys, mažoji kopija mūsų planetos, po kurią išsibarstė peliuko broliai ir sesės.

Tukas su nekantrumu laukė rugsėjo pirmosios, kai į mokyklą su didžiulėmis kardelių ir astrų puokštėmis sugužėjo vaikai. Jis be galo apsidžiaugė, sužinojęs, jog jo klasėje mokysis berniukai, kuriems patinka žaisti futbolą ir mergaitės, kurios mėgsta piešti su kreidelėmis – ant lentos, asfalto, ir net ant savo delnų ir nosių, kadangi kreidelės moka ištepti nes ir pačią tvarkingiausią mergaitę. Dar labiau Tuką pradžiugino atradimas, kad visiems šios klasės mokiniams patinka žiūrinėti ir sukti tą didelį, šviečiantį gaublį. Peliukas tikėjosi kartu su jais sužinoti daug įdomių dalykų apie pasaulį, kuris toks įdomus ir paslaptingas.

Tukui patikdavo pamokos. Jis greitai išmoko kartu su vaikais pasisveikinti, mintinai kartojė visų jų mėgstamų žaidimų judesius ir žodžius, tačiau šokti su vaikais viename ratelyje jis nedrįso. Ne pagalvokite, jis nebuvo bailys. Net gi atvirksčiai – jis buvo gana drąsus peliukštis! Tačiau Tukas puikiai suprato vieną tiesą, net gi galima sakyti taisyklę.

Peliukui mokykloje ne vieta!!!

O kadangi nuolat girdėjo, kaip mokytojos primindavo vaikams, kad taisyklės yra labai svarbios, nutarė, jog pasirodys vaikams tik išskirtiniu atveju. Todėl jis tyliai dainavo, pasislėpęs tarp gėlių vazonų ir niekas, net ir pats gudriausias vaikas negalėjo jį pamatyti. Ir tuo labiau įtarti, kad kažkokia pelė mėgsta pasiskolinti jo rašiklį, kurį dažnai nerasdavo tinkamoje vietoje. Jis priprato prie triukšmo, prie muzikos ir dainų, ir per išeigines, kai mokykla ištuštėdavo, peliukas nuobodžiavo tikrąją to žodžio prasme. Valandų valandas vartydavo vaikų darbelius, tik kartais apsilankydavo valgykloje, kuri jau ne buvo jam tokia įdomi, kadangi ir klasėje nuolat likdavo visokių skanėstų.

Bet vieną dieną viskas apsivertė aukštylėmis. Vaikai į mokyklą po išeiginių nebegrįžo. Nebegrįžo ir mokytojos. Ištuštėjo visos pasaulio mokyklos. Nes pasaulį užpuolė nežinomas virusas. Peliukas Tukas suprato, kad tai tas išskirtinis atvejis...

IR PELIUKAS SU VAIKŲ PAGALBA SUKŪRĖ DAUG ĮDOMIŲ ISTORIJŲ

DRAUGYSTĖS ISTORIJŲ...

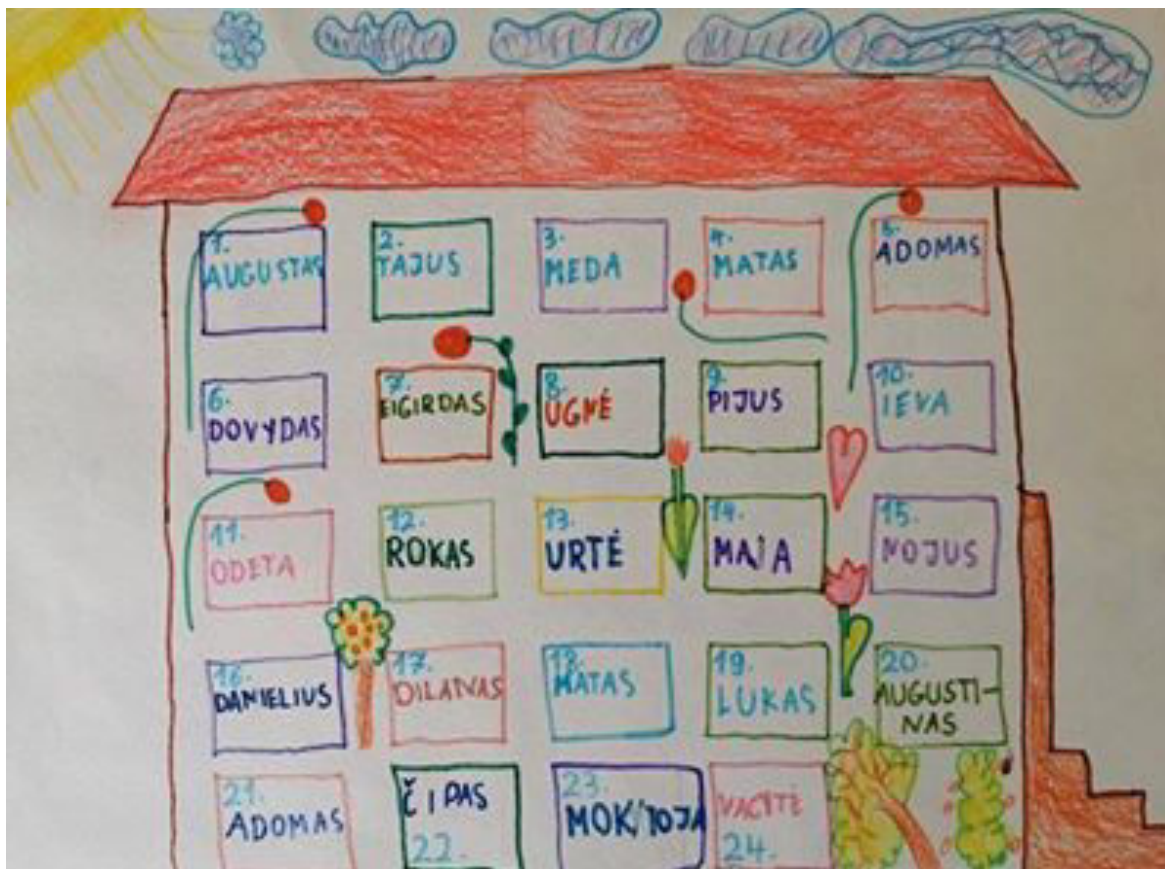

EIGIRDO ISTORIJA APIE VĖŽLIUKĄ DŽONĄ

Namely su balkonu vėžlys gyvena, Džonas.
Jis mėgta žalią spalvą ir turi daug draugų.
Jo draugai - varlytės, kiškiukai ir katytės.
Drąsus šuniukas Boltas. Visiems su juo smagu!
Jo draugas - Eigirdukas. Todėl peliukas Tukas
Atvykti čia skubėjo su krūva dovanų!
Pasveikino berniuką, užrašė atviruką.
Gimtadieniui linkėjo tiesiog puikių dienų!

Smalsučių draugai, tokie skirtingi. Ir tokie panašūs! Beveik kaip Smalsučiai, kurių peliukas Tukas labai pasiilgo. Kaip ir Eigirdas, švenčiantis per karantiną savo septintą gimtadienį. Jis moka džiaugtis dovanomis. Ir jas priimti. Bet vienos dovanos jis labai nori palinkėti ne tik sau, bet ir visiems visiems vaikams! Palinkėti džiaugtis vaikyste, turėti galimybę būti ir žaisti kartu, visada turėti draugų, su kuriais gera ir linksma. Na ir, aišku, puikiai mokytis, kiekvieną dieną sužinoti ir išmokti ką nors ypatingo! Nes tada visi kartu galėsime sukurti dar ne vieną įdomią istoriją!

MEDOS IR MATO ISTORIJA APIE EŽIUKĄ SPYGLIUKĄ.

Kaip smagu turėti tikrą, medinį, dažais kvepiantį namą. Taip galvojo ežiukas Spygliukas, džiaugsmingai prisimindamas savo šeimininkus, Medą ir Matą, kurie padėjo jam ne tik įrengti namelį, bet ir pasiruošti peliukui vaišių stalą. Karšta, garuojanti arbata ir cinamonu kvepiantis obuolių pyragas tikrai patiks Tukai! Nes tai džiaugsmo kvapai. Džiaugsmas visada apsigyvena šalia meilės ir nuoširdumo!

Koks puikus Spygliuko namas, jis medinis ir
jaukus.

Parašysim telegramą - kviesim Tuką į
svečius.

Išdažysim namo stogą, juk abiem smagiau
dažyti,

O jei kartais nesuspėsime, galim tėčio
paprašyti.

Bet suspėsime, Matas Spygliui dar išvirs
karštos arbatos.

O Medutė mielam svečiui kepa obuolių
pyragą.

Kaip smagu draugams gyventi jaukiame
šiltam namely.

Kaip smagu matyti riedant džiaugsmą
tiesiai pro langelį!

AUGUSTO ISTORIJA APIE BORUŽĘ TAŠKĘ

Miela boružėlė Taškė buvo labai panaši į uogą, tik su sparneliais. Plasnodama ji aprodė peliukui savo ir Augusto valdas. Žalioje pievoje žydėjo geltonos, į saulę panašios pienės, o visi medžiai pasipuošė nuostabiais žiedais, kurie skleidė svaiginantį kvapą.

- Kaip būtų smagu apsigyventi namelyje ant medžio,- pasvajėjo peliukas ir pažadėjo užsukti pas boružėlę rudenį, kai šie medžiai pasipuoš sultingais vaisiais...

Miela boružė Taškė, ji panaši į braškę.
Svajoklė, kaip Augustas ir jai nėra
lygių!

Gyvena ji namely. Namelis tas
medely.

Tai pasakų namelis tarp kvepiančių
žiedų.

Balti žiedai rasoti. Derlingas Taškės
sodas.

O pievoj - saulės gėlės, pašoksime
tarp jų.

Peliukas ir Taškytė - visai linksma
porytė.

Jie šoko visą rytą tarp kvepiančių
žolių.

LUKO ISTORIJA APIE BRIEDŽIUKĄ SAUSAINIUKĄ

- Briedžiukas vardu Sausainis ypatingai draugiškas ir vaišingas. Jis iškepė svečiui visą lėkštę trapių ir spalvotų sausainių. – Vaišinkis, drauguži, ir eisime pasimankštinti! - draugiškai tarė briedžiukas. Peliukas mielai sutiko, bet pamatęs kaip meistriškai Sausainis spardosi savo kanopomis, truputį išsigando, net galima pasakyti, ne tiek jau ir truputį! Laimei briedžiuko šeimininkas Lukas laiku atskubėjo Tukai į pagalbą. Kartais netgi patys draugiškiausi briedžiai nesugeba apskaičiuoti savo supergalių...

Linksmuolis mūsų Lukas ir linksmas jo
briedžiukas.

Briedžiukas Sausainiukas, pažįstate jus jį?
Jis trepsi kanopėlėm ir kepa sausainėlius.
Sausainiai tie spalvoti - geltoni ir žali.

Arbatos tuoj išvirsim, peliuką pavaišinsim
Ir galim pasportuoti mes pievoj tarp
gėlių.

Nustebęs mūsų Lukas - ko bijo tas
peliukas?

Briedžiuko kanopėlių? Padėti jam galiu!!!

MAJOS ISTORIJA APIE SRAIGĘ OLAILĄ

Sraigė Olaila su savo nameliu
mielai leido laiką saulės atokaitoje.
Ji nuolat būdavo labai užimta.
Turėdama puikų skonį, ji puošdavo
naujais rūbeliais ne tik draugus, bet
ir visus kaimynus. Tačiau šiandien ji
pasiėmė išeiginę. Laukdama
svečiuose Peliuko Tuko, Olaila
išpuošė netgi savo mažą namelį. Ir
dabar džiaugiasi, matydama, kaip
saulės spinduliai atsispindi
kiekvienam jo langelyje.

Sraigė Olaila iš Majos vaikystės,
Ne tik gražuolė, bet ir madistė.
Deimantais išpuoštas sraigės
namelis,
Kiekviena akutė, kaip mažas
langelis.
Olailos namely gyvena
draugystė.
Puošniausiais rūbeliais geroji
stilstė
Puošia ir rengia gerus draugus.
Ji kviečia peliuką į savo namus!

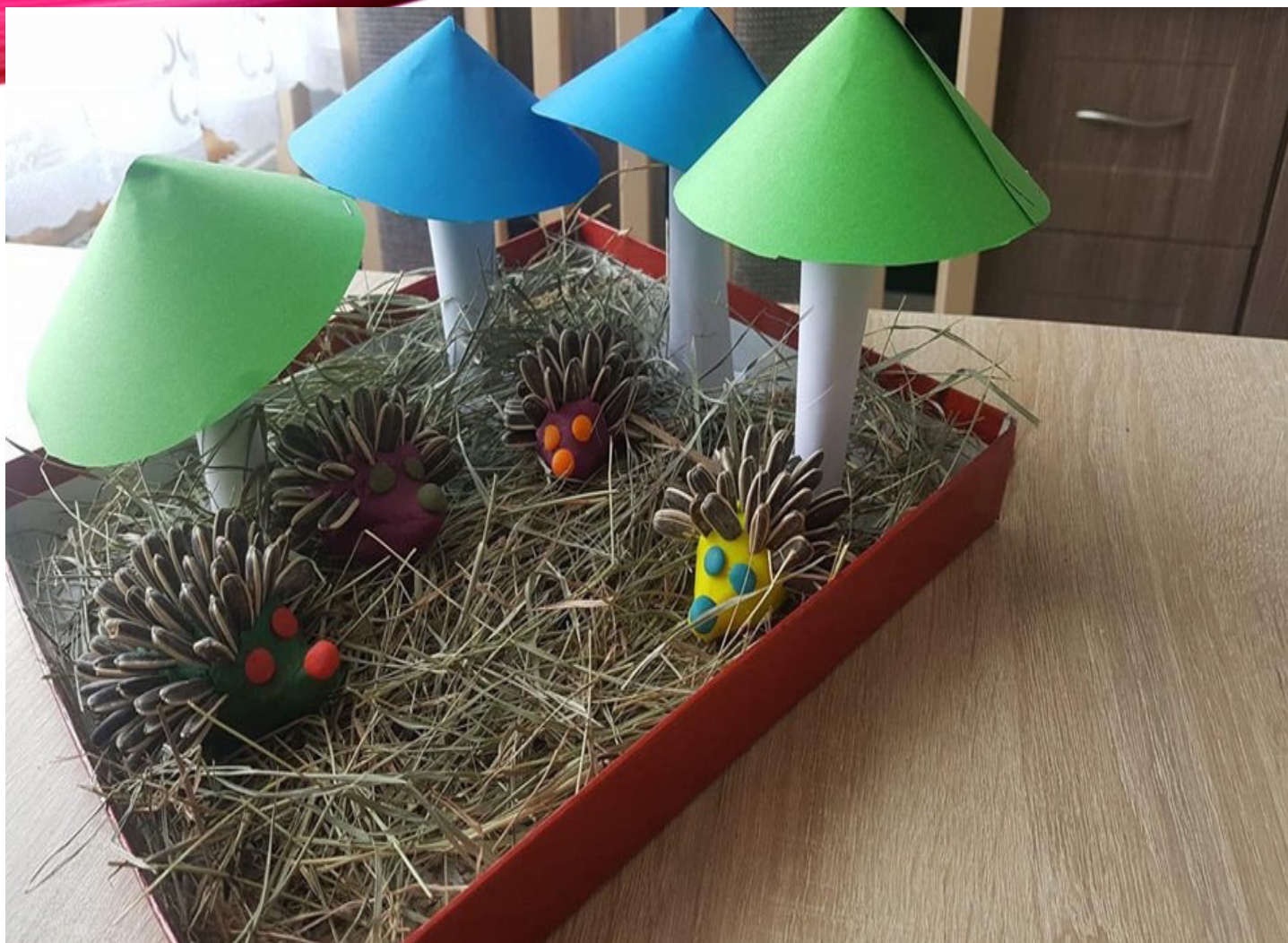

PIJAUS ISTORIJA APIE EŽIUKŲ ŠEIMYNĄ

Draugiškų ir darbščių ežiukų šeimyna įsikūrė Pijaus sukonstruotame namelyje po spalvotais skėčiais. Jie nuolat darbavosi, augino ir džiovino miško gėrybes, virė uogienę, konservavo baravykus. Ne tik ruošė atsargas žiemai, bet ir mielai priimdavo svečius. Buvo be galo vaišingi ir mieli. Manau peliukui tikrai patiks jų jaukiame ir svetingame namelyje.

Ežiukų šeimyna miškely
gyvena.

Čia derlių augina ir krosnį
kūrena.

Darbuojas nuo ryto
darbščioji šeimyna.

Ji uogas augina ir grybus
džioviną,

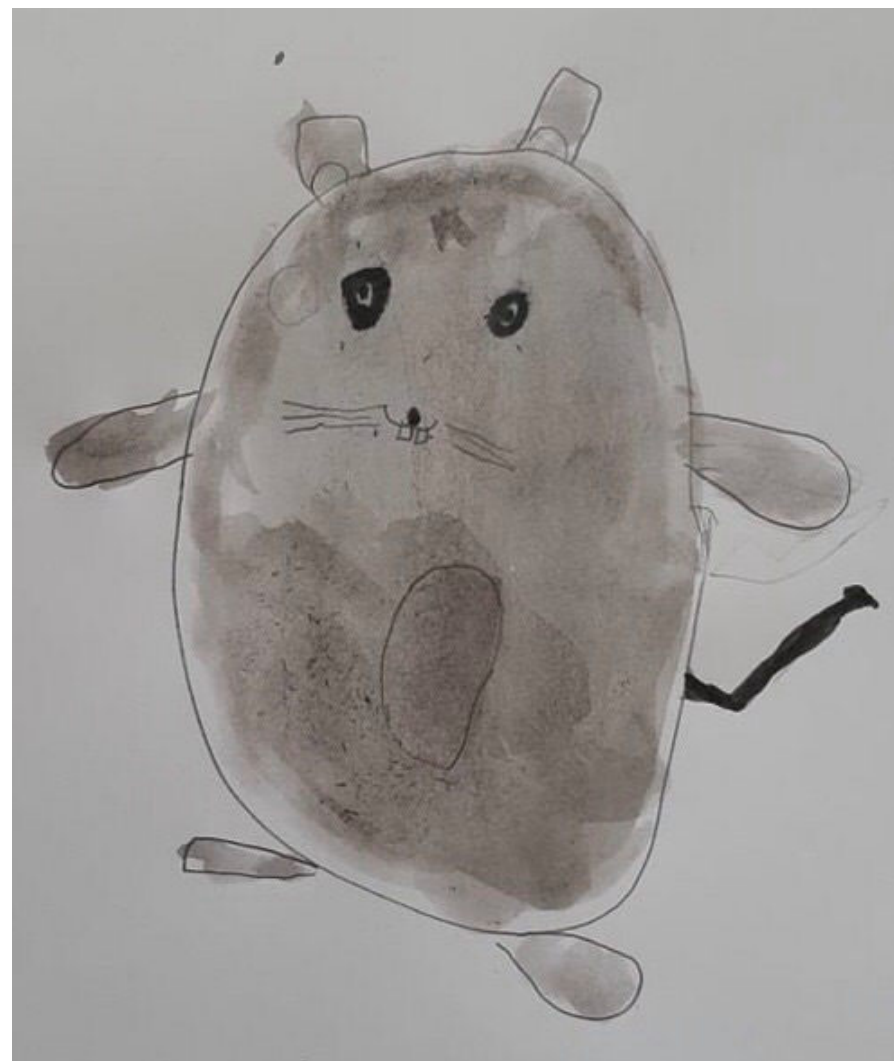
Nes laukia peliuko ežiai į
svečius.

Ramina tėveliai mažus
vaikučius,

- Palikime saulei džiovinti
gėrybes!

Juk būti svetingu - tikroji
dorybė!!!

ODETOS ISTORIJA APIE ŽIRAFĄ KREIDUTĘ

Peliukas Tukas džiaugėsi draugyste su Kreidute. Jis puikiai praleido laiką mielos ir linksmos žirafos draugijoje. Kreidutė buvo ne tik gabi dailininkė, bet ir puiki mokytoja. Ji išmokė Tuką piešti ne tik kreidelėmis, bet ir lieti spalvas akvarele! Besidžiaugdamas savo pirmuoju piešiniu, peliukas šoko ir dainavo kartu su Kreidute. Tačiau šokti ir dainuoti jis mokėjo jau seniai, nuo pat vaikystės.

Žirafa Kreidutė labai talentinga.
Gabumų Kreidutei tikrai nepristinga.
Ji moka dainuoti ir piešia gražiai.
Skaičiuoja ir rašo labai atidžiai.
Ji džiaugiasi Tuku, jam skaito knygelę.
Pašoka linksmai, padainuoja dainelę.
Su vaško kreidelėmis piešia portretą.
Jai, aišku, truputį padėjo Odeta.

ADOMO ISTORIJA APIE KEMPINIUKĄ PLAČIAKELNĮ

- Visi tikriausiai pažįstate Kempiniuką, linksmą ir juokingą padaužą. Peliukas juokėsi iki ašarų, matydamas, kaip Kempiniukas, plevėsuodamas savo plačiomis kelnėmis, mankštinamasis šoka. Tačiau, kai ir jį pakvietė pasimankštinti, Tukas ne juokais surimtėjo. Pasirodo, tai nėra taip paprasta! Laimei, šalia buvo Adomas, kuris paaikšino draugams, kad mankštinantis svarbu ne tik kartoti judesius. Ką bedarytume, svarbiausia, džiaugtis kiekvienu darbu ir visada būti puikios nuotaikos!

Plačiakelnis Kempiniukas labai linksmas ir smagus.

O peliukas mūsų Tukas mėgsta žaisti pas draugus.

Pakvietė jie dar katytę, tą gražuolę, tą rainytę.

Ir visi smagiu būriu bėga kiemo takeliu.

Su šokdynėmis šokuoja, dainėles smagias dainuoja.

Prieš ekraną mankštą šoko, bet peliukas tas nemoka.

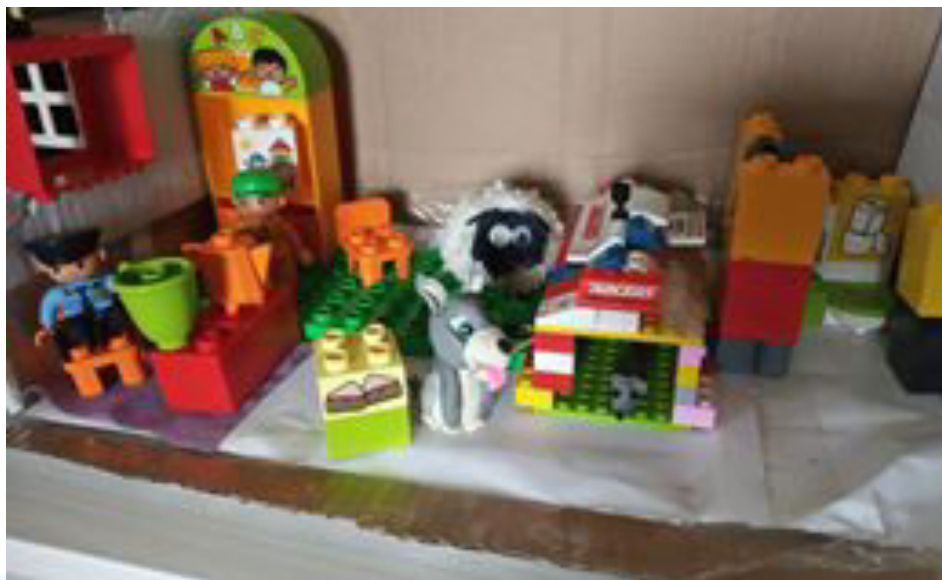
Jį pamoko Adomėlis, jis beveik jau pirmokėlis.

DANIELIAUS ISTORIJA APIE ŠUNIUKĄ BOLTA

Boltą pažįsta visi Smalsučiai. Nes Danielius nori būti į jį panašus. Nori būti toks pats drąsus ir draugiškas. Taip, smagu turėti draugų, kurie visada šalia, kurie tave visada apgins, visada padės ir dar pavaišins karštu gėrimu ir imbieru kvepiančiais sausainiais. Peliukui Tukui, kaip ir visiems vaikams, imbierų kvapas visada primena Kalėdas...

Mūsų Boltas toks drąsus. Jis išgelbės jus visus!

Kaip išgelbėjo peliuką, išsigandusį, mažiuką.

Kelyje katė užpuolė, į nagus beveik papuolė.

Bet laiku šuniukas Boltas, jis sumaišė katei kortas.

Koks drąsus jis, jus nežinot, loja, drasko, puola, gina.

Ir prie to – labai vaišingas, toks mums draugas reikalingas!

Mielas Šonas, tas aviukas, atnešė mums sausainiukų.

Ir dabar jau po kovos galim mes išgert kavos!

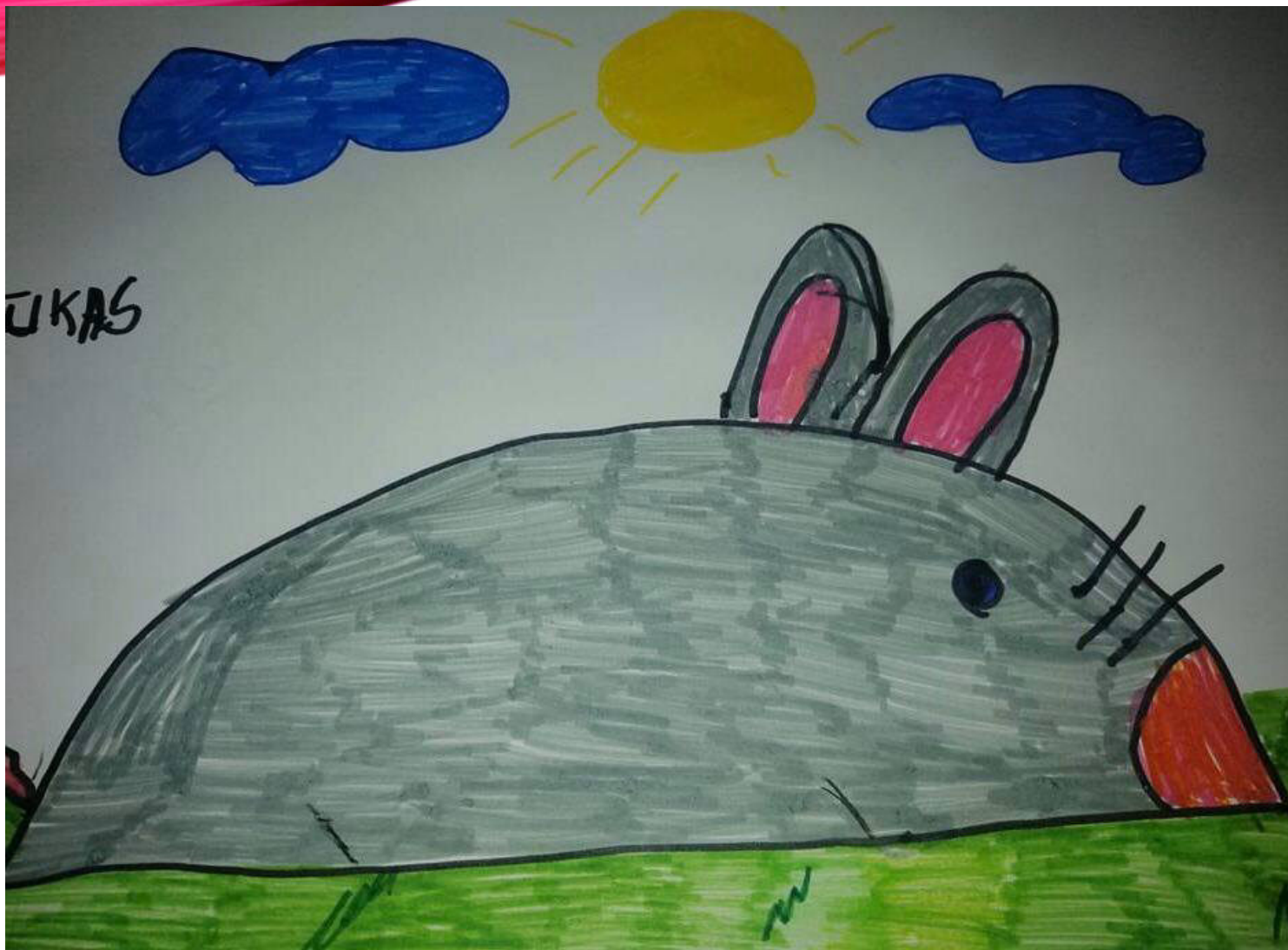

AUGUSTINO ISTORIJA APIE VARLYTĘ KVAKSYTĘ

Prie pievos gyvena varlytė Kvaksytė.
Peliuku ji džiaugiasi tarsi sesytė.
Aprodo Tukai gėlyną šlapia,
Žiedai lelijų čia skleidžia kvapą.
- Kai baltas mėnulis apšvies mums taką,
Čia pasisupsim,- varlytė sako.
Galim pašokti kaip ant batuto,
Galim dainuoti iki pat ryto!

Varlytė Kvaksytė - labai kūrybinga ir draugiška varlė. Ji tikra landšafto meistrė! Ar dar matėte kur nors baloje lelijų žiedą? Ir ne vienas! Tik dieną jų nepamatysi. Jos praskleidžia savo žiedlapius naktį, kai šviečia mėnulis. Peliukui Tukui net galva apsisuko nuo šito grožio. Ant šių žiedų galima buvo ir pasisupti kaip ant tikrų sūpynių. Ir pašokinėti kaip ant tikro batuto!

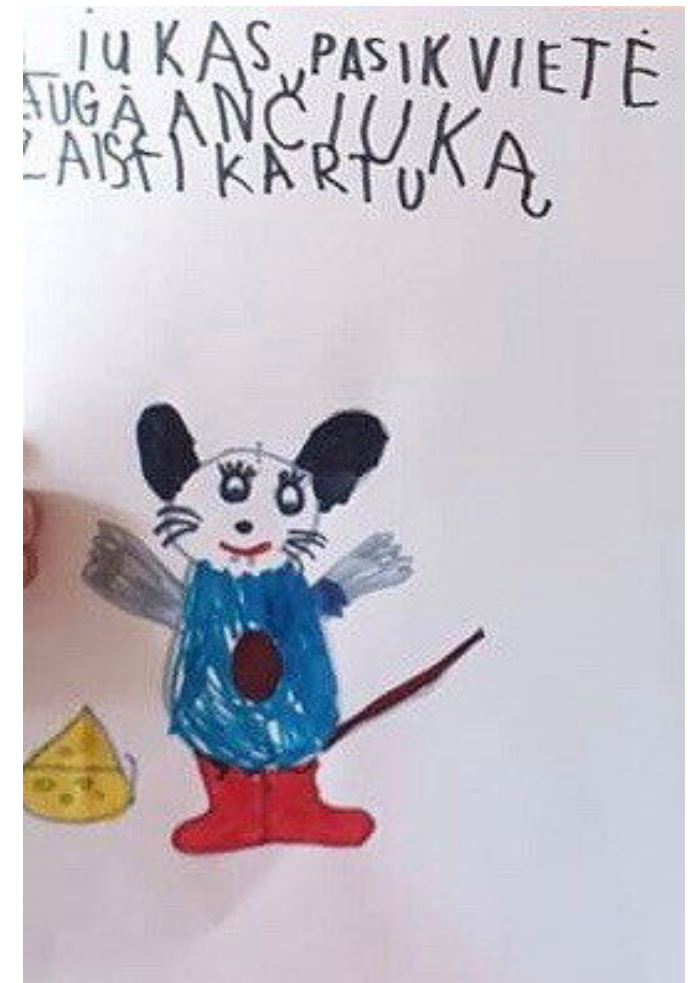
DILANO ISTORIJA APIE ŽAIDIMŲ AIKŠTELĘ

Žaidimų aikštelė - tarsi pasakų miestas. Jame gali pavirsti kuo tik nori. Gali kaip raketoje pakilti sūpynėse iki pat dangaus, gali iškepti kvapnių riestainių iš smėlio, gali su paprastu suolu nuvažiuoti iki pasaulio krašto, gali tiesiog pačiuožinėti kartu su savo geriausiais draugais. Todėl Peliukas su nekantrumu laukė, kada jis aplankys Dilano sukonstruotą žaidimų aikštelę ir susipažins su jo istorijos personažais - ančiuku ir peliuku, kurie gyvena ne mokykloje, bet dažnai aplanko visus vaikus.

Žaidimų aikštelėje mums žaisti
smagu,
čia galim sutikti gerų draugų.
Ančiuką Donaldą ir Mikį - peliuką,
jis kopija Tuko, kaip brolio dvynuko.
Čiuožykla, sūpynės ir smėlis dėžė.
Čia kepėm pyragus- atrodo gražiai.
Smagu su draugais mums aikštelėj
truputį
Pažaist, pasėdėt, pakalbėti, pabūti.

MATO ISTORIJA APIE ŠUNIUKĄ PINKĮ

Šuniukas Pinkis akrobatas,
Jis toks vikrus. Beveik kaip Matas!
Jis juodas bet geros širdies,
Pagalbos ranką tau išties.
Jei tu liūdėsi, jei bijosi.
Su juo tu baimės nežinosi.
Jis geras draugas, mielas Tukai!
Tau pavydės visi peliukai.

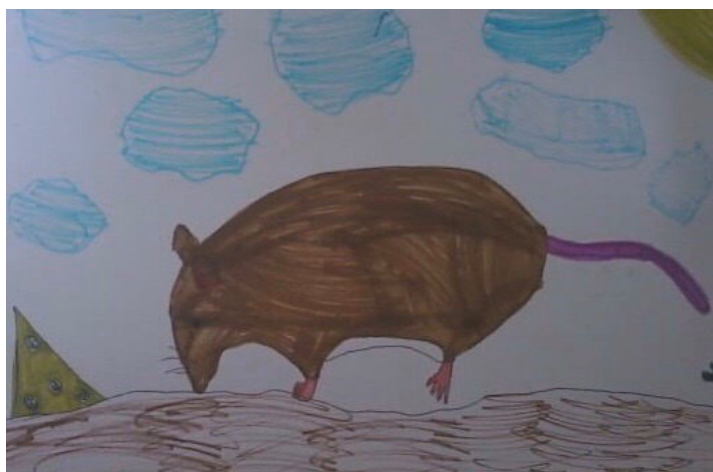
Pasitikdamas peliuką Tuką,
Pinkis apsivertė per galvą.
Kaip tikras cirko akrobatas.

- Jis labai mielas Ir toks
vikrus!,- su žavesiu pagalvojo
Tukas, -man taip nepavyktų.

Šuniukas, lyg išgirdęs peliuko
mintį, pasakė :

- Visada gali išmokti padaryti
tai, ko nori! Reikia tik nebijoti
klysti! Ir mokytis!

- Geras patarimas, jis man
tikrai pravers, - pagalvojo
Tukas.

DOVYDO ISTORIJA APIE ŠUNIUKĄ KUPERĮ

Kartais šuniukai būna ypatingo meilumo. Tokie kaip Dovydo dogas Kuperis. Nepagalvokite, jis gali ir loti. Bet kam? Jeigu namelyje šilta, jauku ir gražu! Jeigu draugai patys geriausi, o svečiai laukiami! O jeigu ir nori paloti - pamiegok truputuką ir vėl pabusi gerai nusiteikęs!!!

Kuperis - šuniukas mielas, jis
apuosto tik visus.

Nesikandžioja, neloja,
kviečia Tuką į svečius!

Galime smagiai pažaisti,
palakstyti, pabėgioti.

O tada ir valandėlę šiltojo
lovoj pamiegoti.

Mielas Kuperio namelis –
gražūs ir nauji baldeliai.

Sienos dailiai išdažytos, net
paveikslai nupaišyti.

UGNĖS ISTORIJA APIE KIŠKUTĮ MORKIŲ

Ugnės kiškutis Morkius gyveno dailiame namelyje. Jis buvo puikus draugas ir vaišingas šeimininkas. Šalia namo, darželyje, augino nepaprastai gražias gėles ir ypatingai skanias daržoves. Peliukui Tukui kiškutis iškepė morkų tortą pagal savo firminį receptą. O gavęs iš Tuko dovanų didelį didelį kopūstą, be galo apsidžiaugė! Kas kas, bet Morkius žino, kad tai ne tik skani, bet ir vertinga daržovė!

Kiškutis pakvietė peliuką į savo mielą nameliuką.

Turėjo Morkius dar ir daržą, gėlyną irgi, tiktai mažą.

Augino morkas ir bulves. Ravėjo, laistė jis gėles.

Peliukui iškepė jis tortą, ne iš gėlių, oi ne, iš morkų.

Skanus tas tortas ir gražus. Peliukas irgi mandagus!

Aplankęs jis kiškučio būstą, didžiulį atnešė kopūstą.

Kopūstas sveikas ir skanus, dabar mes kepsim pyragus!

TAJAUS ISTORIJA APIE BERNIUKĄ IR EZIUKĄ

Kiekvienas turi galių. Kiekvienas! Juk kiekvienas- ir išdykęs, ir nedrąsus vaikas moka ką nors daryti ypatingai. Pavyzdžiui padėkoti. Taip gražiai kaip nemoka niekas kitas! Arba paguosti verkiantį draugą. Arba padainuoti draugo gimtadieniui savo mėgstamiausią dainą. Kad tokių galių turi Tajaus draugai, peliukas suprato iš karto. Suprato, nes turi gerą nuojautą, o tai irgi ypatingai gerai!

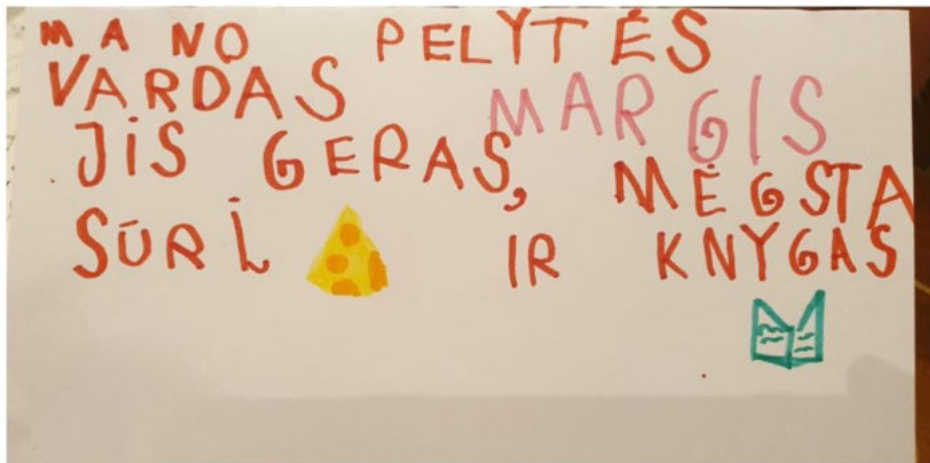
Peliukas pas Tajų sutiko draugus:
Berniuką Adomą ir ežį spygliuotą.
Adomas su dviračiu minė ratus.
Ežys vaikštinėjo per žydintį sodą.
- Kokie jus stipruoliai, kokie jus galingi!
Tokie draugai kiekvienam reikalingi.
- Peliuk, tu gi irgi tų galių turi.
Smalsučius visus aplankyti gali!

NOJAUS ISTORIJA APIE PELIUKĄ MARGĮ

Kai kas nors labai stengiasi, jis viską išmoksta daryti pats. Kaip Nojaus peliukas vardu Margis. Iš pažiūros visai kitoks nei mūsų peliukas Tukas. Ne pilkas, bet margas. Bet toks pats darbštus ir atsakingas. Peliukams šis susitikimas neabejotinai taps gražios ir ilgos draugystės pradžia!

Nojaus peliukas mielas ir margas.
Mėgsta jis sūrj, vardas jo Margis.
Dar mėgsta Margis knygas skaityti,
Moka skaičiuoti, raides rašyti.
- Tu kaip pirmokas!,- giria jį Tukas,
- Esi atsakingas, darbštus peliukas!
Tokiems peliukams mokykloj smagu,
Tikrai čia surasi daug draugų!

URTĖS ISTORIJA APIE KIŠKUTĮ EMILĮ

Mažame ir jaukiame namelyje gyveno ypatingo meilumo ir nuoširdumo miniatiūrinis kiškutis. Peliukas Tukas lengvai galėjo laikyti jį ant delno ir, kaip ir Urtė, valandų valandas žiūrėti kaip kiškutis prausiasi, tvarkosi, kažką rašo mažutėje užrašų knygelėje. Užburtas Tukas ir nepastebėjo kaip kiškiui pavyko iškepti tokio didumo picą su grybais ir sūriu?! Jautrios širdies kiškutis, net ašarą nušluostė, klausydamas peliuko pasakojimo apie mokyklą. Apie žaislus, knygas ir suolus, kurie liūdėjo ir laukė sugrįžtant vaikų. Juk visada liūdi, kai ko nors netenki. Liūdi ir pradedi ypatingai vertinti!

Ar jūs matėte mini kiškutį, tokį
švelnutį, gražutį, mažutį?

Jo ir namelis labai jaukus, puiki čia
vietelė priimti draugus.

Urtės kiškutis be galo vaišingas.
Draugas toks visada reikalingas!

Paruošė Tukai skaniausių vaišių,
iškepė picą, supjaustė vaisių.

Mielas peliuk, sakyk, kaip mokyklėlė?
Liūdna, turbūt, be vaikų meškai, lėlei?

Liūdna ir tau, aš gerai suprantu! Kur
mano nosinė? Jos nerandu!

Ašarą gailią peliukas nušluosto kiškiui
gražuoliui. Ir galvą paglosto...

IEVOS ISTORIJA APIE KATINĄ PILKĮ

Mielas katinas Pilkutis gali su jumis pabūti!

Jis be galo sumanus, draugiškas ir mandagus.

Tik tai kartais išdykauja, netgi su pelėms draugauja,

Tad peliukui jis patiks. Nieko blogo nenutiks.

Prigamins jis gėlyčių. Gal ramunių, gal rožyčių.

Iš spalvoto plastilino, Iškepė skaniausių blynų.

Sėdi laukia jau svečių pas levutę ant pečių.

Turi siūlų kamuoliuką, laukia jis peliuko Tuko.

Visada patinka draugai, kurie su tavimi žaidžia. Nesvarbu kokį žaidimą. Ar pasiūlo pamėtyti ir pagaudyti kamuoliuką, ar lipdyti gėles iš spalvoto plastilino, ar žaisti gaudynes. O jeigu dar tie draugai moka iškepti blynų kaip levos katinas Pilkutis! Ne, peliukui Tukui nereikia bijoti Pilkio. Pasirodo, yra ypatingų katinų, draugiškų visoms pelėms ir netgi žiurkėnams!

ROKO ISTORIJA APIE ŠUNIUKĄ DOGĄ

Šuniukas Dogas ir draugas jo Rokas
Netvarkai paskelbė karą.
Šiukšles jie renka ant namo stogo,
Palaikom jų akciją "Darom"!
Peliukas Tukas draugams paploja.
Jis mėgsta švarą ir tvarką.
Ir netgi kiemą mokyklos šluoja.
Kai, aišku, nemato sargas.

Mes saugojame savo planetą ir pradame tai daryti nuo artimiausios aplinkos. Nuo savo augintinio, savo kambario, kiemo, mokyklos, miestelio, ežero. Jeigu žmogus pakelia šiukšlę, jis niekados jos neišmes pats. Jis ir kitam pasakys, kad taip nedarytų. Kaip mūsų peliuko draugas šuniukas Dogas, kuris paskelbė karą netvarkai, aišku, ne be Roko pagalbos!

ADOMO ISTORIJA APIE VĖŽLIUKĄ ZIPIUKĄ IR EŽIUKĄ

Adomo draugai Zipis ir Čiukas tokie skirtingai. Nenustygstantis vietoje driežiukas ir meniškasis ežys. Tačiau jie turi vieną gerą bruožą, kuris tik stiprina jų draugystę, suteikia jai naujų atspalvių! Jie sugeba kiekvienoje situacijoje pamatyti gerus dalykus ir pasidžiaugti jais. Tokiems draugams, kaip ir Adomui, kuris taip pat mėgsta žaisti futbolą, nebaisūs jokie virusai ir bakterijos!

Driežiukas Zipiukas hamake gulėjo
Jis burbulus pūtė, su Čiuku kalbėjo,
Su Čiuku ežiuku, kuris nuolatos
Dainavo ir šoko prie pat uodegos.
Surenkim draugužį mes sporto
turnyrą.
Pakvieskim peliuką, iškepkim garnyrą.
Po futbolo galim užkasti, svajoti.
O viruso jokio nereikia bijoti!

Peliukas Tukas linki jums, Smalsučiai!
Kad visad liktume gerais draugais.
Į jūsų klasę vėl ateis kiti vaikučiai.
O jus keliausite mokykliniais keliais.
Bet nepamirškime visų gražių svajonių.
Darbų darbelių ir linksmų dienų.
Aikštelės, futbolo, smagių kelionių.
Peliukas linki jums gražių dainų!
Tikrųjų pergalių ir tvirto, tvirto žodžio,
Smagių žaidimų, džiaugsmo ir vilties,
Ir draugo rankos ant peties, kuri paguodžia.
Darbų prasmingų ir geros kloties!
Laimingo kelio!!!

